

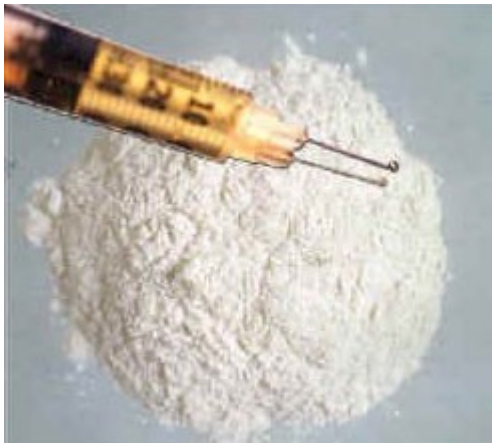
**POPULARIZAČNÍ SDĚLENÍ
JAK JSOU NA TOM DOSPĚLÍ, KTEŘÍ BYLI
V ADOLESCENCI DROGOVĚ ZÁVISLÍ?**

STATISTICKÁ ANALÝZA PSY117

Karolína Popelková
397556, Psychologie

Datum odevzdání: 1.5.2013

JAK JSOU NA TOM DOSPĚLÍ, KTEŘÍ BYLI V ADOLESCENCI DROGOVĚ ZÁVISLÍ?

Když nám je kolem 30 let, očekává se, že již máme dostudováno, zajištěné živobytí, máme práci, možná žijeme s partnerem. Jak jsou na tom ovšem lidé, kteří byli v období adolescence závislí na drogách? Tuto otázku si položili vědci z pražské psychiatrické kliniky při UK, kteří kontaktovali účastníky dřívějšího výzkumného projektu „Mládež a návykové látky“ (1999), již byli v období 1996-1998 vyšetřeni jako uživatelé drog, a zajímali se o jejich současné demografické a sociální charakteristiky. Dřívější výzkumy se spíše zaměřovaly, jaká je

úmrtnost těchto problémových uživatelů drog, že abstijnících je nejčastěji v rozmezí 20%-42% a že značná část uživatelů pokračuje dále v užívání drog či je na substituční látce.

Vyšetřeno bylo 52 osob ve věku průměrně 31 let. Šetření se skládalo ze tří částí, z rozhovoru orientovaného na zásadní životní momenty, dále z dotazníku, který se zaměřoval na jejich problémy v oblastech zdraví, zaměstnání, rodiny, psychického zdraví, užívání alkoholu, užívání drog a dodržování zákona. Poslední na co se výzkumníci zaměřili, bylo vyšetření vybraných psychologických charakteristik. Zásadní byla ovšem otázka, kolik z nich tedy drogy stále bere a kolik abstinguje? Z celkového počtu dotázaných mělo problémy s užíváním drog v současnosti pouze 25% osob (13). Dále výzkumníci tyto dvě skupiny porovnali.

Kdybychom mohli předem usuzovat, nejspíš bychom očekávali, že lidé stále drogově závislí budou hůře vzdělaní, pouze na úrovni základní školy a odborného učiliště (skutečně v této studii: 77% v porovnání k 54%), také by pro nás nebylo překvapující, že se méně jedná o osoby žijící v manželství (23% proti 36%). Ale ačkoliv vidíme rozdíl, nejedná se tu o tak velký rozdíl, abychom jej mohli považovat za významný a dělat z něj všeobecný závěr. Co však výzkumníci shledali skutečně rozdílné, bylo, že osoby ze skupiny s drogovými problémy byly častěji na nějakém detoxikačním pobytu (3,5% x 0,3%) a celkově častěji se pro drogové problémy léčily (6,6% x 3%), což souvisí i s výrazným rozdílem ve frekvenci užívání drog v dospívání, 84% osob z problémové skupiny užívalo kdysi drogu denně, v dnes neproblémové skupině to bylo 34%. Skupiny se výrazně liší i v tom, jaká droga je pro ně tou primární, u problémové skupiny to byl heroin v 92% případů, u již abstijnících uživatelů byl heroin primární drogou v 46% případů. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně velký rozdíl, můžeme si odvodit, že primární užívání heroinu s sebou nese, mimo jiných faktorů, horší vyhlídky na vyléčení se ze závislosti.

Z psychologického pohledu byli sledované osoby s drogovými problémy v současnosti sice průměrně více neurotičtí a psychotičtí, jednalo se však o rozdíl skutečně zanedbatelný.

S odstupem od čísel, co prakticky pro tyto osoby, nyní v období mladé dospělosti znamená, že byli v dospívání drogově závislí? Je pozitivní, že pouze 25% z nich drogy užívá dál, ovšem obtíže v psychosociálních oblastech mají, ať jsou abstijnící či ne. Není překvapením, že stále aktuální uživatelé drog jsou i významně méně celkově spokojeni v životě než jejich abstijnující kolegové. Což může souviset i s těsným

vztahem mezi užíváním drog a problémy v oblasti zdraví. Větší vzorek zkoumaných osob by jistě umožnil zpřesnit tyto rozdíly, ale je jasné, že nikdy nebude snadné získat pro takový výzkum více lidí, vzhledem k tomu, v jaké životní situaci se nacházejí.

Líbí se mi, jak jste práci přepracovala. Ještě by se dalo psát o tom, jaktože rozdíl 23% vs. 36% není rozdíl, ale 3,5% vs. 0,3% už ano, pak by to bylo vážně dobré. Úkol jste splnila. 10b